

kunde samle et Flertal om sig, og at det kunde være værd at overveje til 3dje Behandling, at der blev Fredning fra Sænen derimod ikke fra Vandjorden. Jeg er tilbøjelig til at tro, at jeg vil kunne gaa med til en saadan Ændring, og jeg tvivler ikke om, at denne Sag maa blive tagen under Overvejelse inden 3dje Behandling. — Til § 19 har hele Udvalget været enigt om Ændringsforslaget Nr. 35, der gaar ud paa at tillade Jagten med Myster. Jeg maa i den Anledning sige, at jeg for mit Bedkommende har haft nogen Betænkelse ved det, men da jeg omtrent stod ene i Udvalget med disse Betænkelse, saa har jeg ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at tage Ærstillning med Hensyn til dette Spørgsmaal, og det saa meget mindre, som det foreliggende Forslag efter min Mening er heldigere end den nuværende Ordning af Myndejagten, idet jo nu Loven tillader den Mand, der ejer 200 Td. Hartkorn, at jage med Myster, hvormod Myndejagten efter det foreliggende Forslag kun maa udøves af den Mand, som har et samlet Areal af mindst 2,000 Td. egen Jord. Det betragter jeg som en Forbedring, som jeg vil kunne gaa med til, og jeg tror heller ikke, at der vil være nogen Anledning til at modsætte sig den. Fredningsbestemmelserne skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Jeg skal dog dertil sige, at jeg tror, der er enkelte Bestemmelser, som trænge til at forandres, og navnlig pegede det ærede Medlem fra Skern (Clausager) i Gaar paa enkelte Fredningsbestemmelser, som han mente vare uheldige. Deri tror jeg, han har Ret, og det vil nok være rigtigt at tænke over dette, inden Lovforslaget blev vedtaget, hvad jeg antager, den ærede Ordfører er enig med mig i. Med Hensyn til Harejagten's Ophør ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger. Det er kun et Mindretal, som foreslaar, at Jagten skal ophøre til den 25de December. Jeg beklager, at vi der staa i Mindretal, og jeg vil tilraade ærede Medlemmer at stemme med Mindretallet. Jeg tror, at hvis vi vedtage at frigive Søndagsjagten, hvad jeg haaber, der vil blive Flertal for, vil der ikke være nogen særlig Grund til ogsaa at give Jagten fri hele Juleugen igennem; der vil være saa meget mindre Grund dertil efter min Mening, som Jagtbestanden vil lide grumme meget i den Tid, idet næsten alle Menneſter, som kunne løste en Bøsse, ville gaa paa Jagt i Juleen. Jeg kan ogsaa godt sige, at det vil i høj Grad støde min Følelse, at man skal have Lov til at myrde Dyrene i Juletiden, saa jeg vil meget anbefale at stemme for, at Harejagten ophører som nu med den 24de December. Jeg

maa dog gøre en Bemærkning endnu om Ændringsforslag Nr. 62 angaaende Politiiunderjøgelse hos Bildthandlere. Jeg vil meget anbefale at stemme for, at denne Paragraf udgaar, thi jeg tror, det vilde være temmelig utaaleligt, naar Politiet efter den foreslaaede Bestemmelse i § 38 har Lov til at gaa ind i enhver Bildthandlerbutik for at undersøge, om der muligvis er noget fredet Bildt derinde i den Tid, det ikke maatte modtages; jeg tror, at denne Bestemmelse kan give Anledning til megen Overſtridelse af Politiiyndigheden, som jeg ikke vil være med til.

Saa have vi endelig tilbage den „lyseblaa Paragraf“, som den ærede Minister i Gaar kaldte den. Jeg vil meget anbefale at stemme for denne Paragraf. Jeg tror virkelig ikke, at der er nogen som helst Grund til at tage det provisoriske Korps, som er „undfangnet i Synd og født i Misgerning“ — som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (H. Clausen) i Gaar udtrykte sig — til Jagtopsyn eller anvende Gendarmene som Jagtpoliti, og jeg kan ikke ret tro, at Folketingets Flertal ikke skulde gaa med til at stemme for denne Paragraf. Jeg vil alfsaa anbefale ærede Medlemmer at stemme med os, som have foreslaaet denne Paragraf.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Det maa paaſtonnes, at den ærede Minister har søgt saa vidt muligt at samle alle Bestemmelser, som vedrøre Jagten, i een Lov, og ligeledes at det ærede Udvalg er blevet i samme Spor. Jeg vil dog anmode om, at det bliver saa klart som muligt, hvilke Bestemmelser der ere ophævede, og hvilke der ikke ere ophævede, og om en almindelig Udtalelse i saa Henseende er tilstrækkelig, er jeg ikke saa ganske vis paa, thi det maa jo erindres, at man har haft mange Tvivlsspørgsmaal oppe angaaende denne Sag. Ligeledes maa det paaſtonnes, at Udvalget saa meget som muligt har søgt at nærme sig den bestaaende Jagtlov, men desuagtet maa jeg gøre nogle Bemærkninger angaaende de Ændringsforslag, som nu ere stillede til Lovforslaget. De første Ændringsforslag, jeg vil gøre nogle Bemærkninger til, ere Ændringsforslagene Nr. 2 og 3, for de 2 Forslag høre egentlig sammen. Jeg paaſtonner, at Udvalgets Bestræbelser ere gaaede i den Retning, at det saa meget som muligt har søgt at saa det ordnet saaledes, at Jagtretten følger Brugsretten, thi det er jo bekendt, at i mange Forhold er det en Gene for vedkommende Bruger af Ejendommen, at han